

bcn
clàssics

Palau de la Música

23/24

07
03
24

PALAU DE LA MÚSICA

Semion Bitxkov
Orquestra
Filharmònica Txeca
Pablo Ferrández

idealista

tot és millor amb música

mecenes de BCN Clàssics

Orquestra Filharmònica Txeca
Semion Bitxkov, director titular
Pablo Ferrández, violoncel

7 de març de 2024, 20h

Palau de la Música Catalana

Durada aproximada: 99 minuts amb mitja part inclosa

bcn
clàssics

Palau de la Música

23/24

Antonín Dvořák (1841-1904)

Concert per a violoncel en Si menor, op. 104

38'

Allegro

Adagio ma non troppo

Adagio ma non troppo – Allegro moderato

Solista: **Pablo Ferrández**

Pausa 15 minuts

Antonín Dvořák (1841-1904)

Simfonia núm.9 en Mi menor op. 95 (“Simfonia del Nou Món”) 46'

Adagio – Allegro molto

Largo

Scherzo: Molto vivace

Allegro con fuoco

Orquestra Filharmònica Txeca

PRIMER VIOLÍ

Jan Mráček, *concertino*

Jiří Vodička, *concertino*

Irena Jakubcová

Magdaléna Mašlaňová

Otakar Bartoš

Luboš Dudek

Marie Dvorská

Jan Jouza

Bohumil Kotmel

Jiří Kubita

Pavel Nechvíle

Milan Vavřínek

Miroslav Vilímec

Zdeněk Zelba

Vít Janečka

Solvejg Wilding

SEGON VIOLÍ

Ondřej Skopový

Markéta Vokáčová

Václav Prudil

Petr Havlín

Jitka Kokšová

Milena Kolářová

Marcel Kozánek

Veronika Kozlovská

Jan Ludvík

Vítězslav Ochman

Jiří Ševčík

Libor Vilímec

Anna Pacvoňová

Kateřina Vítečková

VIOLA

Eva Krestová

Pavel Ciprys

Dominik Trávníček

Ondřej Kameš

Pavel Hořejší

Jiří Poslední

Jan Šimon

Jaroslav Kroft

René Vácha

Jiří Řehák

Lukáš Valášek

Pavel Kirs

VIOLONCEL

Václav Petr, *solista*

Matěj Štěpánek

Adam Klánský

Jakub Dvořák

Jan Keller

Peter Mišejka

František Host

Jan Holeňa

Josef Špaček

Tomáš Hostička

Česká filharmonie

CONTRABAIX

Adam Honzírek
Gonzalo Jiménez Barranco
Tomáš Karpíšek
Ondřej Balcar
Jaromír Černík
Martin Hlinský
Roman Koudelka
Lukáš Holubík

ARPA

Barbara Pazourová

FLAUTA

Andrea Rysová, *solista*
Roman Novotný
Petr Veverka

OBOÈ

Jana Brožková, *solista*
Jiří Zelba
Vojtěch Jouza

CLARINET

Jan Mach, *solista*
Lukáš Dittrich, *solista*
Jan Brabec

FAGOT

Ondřej Roskovec, *solista*
Ondřej Šindelář

TROMPA

Ondřej Vrabec, *solista*
Hana Sapáková
Kateřina Javůrková
Petra Čermáková

TROMPETA

Stanislav Masaryk, *solista*
Marek Vajo

TROMBÓ

Jan Perný, *solista*
Robert Kozánek
Jan Kučera

TUBA

Jakub Chmelař

TIMBAL

Petr Holub

PERCUSSIÓ

Daniel Mikolášek

Semion Bitxkov

Director

El 2018 es va estrenar com a director titular i director musical de la Filharmònica Txeca amb concerts a Praga, Londres, Nova York i Washington per commemorar el centenari de la independència txecoslovaca. Amb la culminació de *The Tchaikovsky Project* l'any següent, Bitxkov i la Filharmònica Txeca es van centrar en Mahler amb el llançament de la *Quarta simfonia* en un nou cicle de les simfonies a Pentatone.

Amb un repertori que abraça quatre segles, les seves esperades interpretacions presenten una sublim combinació de musicalitat innata i la rigorosa pedagogia de l'escola russa. Ha rebut títols honorífics de la BBC Symphony Orchestra i la Royal Academy of Music i és un convidat habitual de les orquestres més importants. Va ser nomenat director de l'any 2015 pels International Opera Awards i va ser investit doctor *honoris causa* per la Royal Academy of Music.

Semion Bitxkov va iniciar la seva carrera discogràfica amb la Berliner Philharmoniker, la Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, la Royal Concertgebouw Orchestra Amsterdam, la Philharmonia Orchestra, la London Philharmonic i l'Orchestre de Paris. A continuació van seguir un sèrie d'enregistraments de referència amb la WDR Sinfonieorchester Köln, que incloïen les quatre simfonies de Brahms, així com obres de Strauss, Mahler, Xostakóvitx, Rakhmaninov, Verdi, Glanert i Höller. L'enregistrament de 1992 d'*Eugene Onegin* de Txaikovski va ser recomanat el 2020 pel programa *Building a Library* de la BBC Radio 3, i l'enregistrament de 2009 de *Lohengrin* de Wagner va ser guardonat amb el premi Disc de l'Any (2010) de *BBC Music Magazine*.

Igual que la Filharmònica Txeca, Semion Bitxkov té un peu a la cultura d'Orient i un altre a la d'Occident. Nascut a Leningrad el 1952, va emigrar als Estats Units i actualment viu a Europa. El 1989 va ser nomenat director titular de l'Orchestre de Paris i va tornar a Rússia com a principal director convidat de la Filharmònica de Sant Petersburg. El 1997 va ser nomenat director titular de la WDR Sinfonieorchester Köln i, l'any següent, director titular de la Semperoper Dresden.

Pablo Ferrández

Violoncel

Premiat al XV Concurs Internacional Txaikovski, Pablo Ferrández és artista exclusiu de Sony Classical. El seu primer àlbum en solitari, *Reflections*, publicat el 2021, va ser molt aplaudit per la crítica i va ser guardonat amb el prestigiós Opus Klassik Award 2021. La tardor de 2022 va publicar el seu segon àlbum, que inclou el *Doble concert* de Brahms, interpretat amb Anne-Sophie Mutter i la Filharmònica Txeca sota la direcció de Manfred Honeck, així com el *Trio per a piano* de Clara Schumann, interpretat amb Anne-Sophie Mutter i Lambert Orkis.

Recentment ha actuat amb les formacions següents: Orquestra Filharmònica de Los Angeles, Orquestra Filharmònica Txeca, Filharmònica della Scala, Orquestra de l'Accademia Santa Cecilia de Roma, Filharmònica d'Oslo, Filharmònica de Seül, Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera, NDR Elbphilharmonie, Konzerthaus Orchester, Tonkuenstler Orchester, Orquestra Simfònica de la Ràdio de Viena, Royal Philharmonic Orchestra, Academy of St Martin in the Fields, Filharmònica d'Israel i Filharmònica de Rotterdam. La temporada passada també va fer gires per Europa amb Anne-Sophie Mutter i la Filharmònica de Londres dirigida per Ed Gardner, així com amb la Filharmònica de Munic dirigida per Myung-Whun Chung i amb la Simfònica d'Anvers dirigida per Elim Chan. Freqüentment és convidat a festivals de renom internacional, entre els quals destaquen els de Verbier, Salzburg, Dresden, Sion, Dvořák de Praga, Grant Park i Jerusalem.

La temporada 2023-2024 debuta al nou Geffen Hall de Nova York amb l'Orquestra Simfònica de Madrid i també amb les orquestres següents: Orquestra Simfònica de Boston, Orquestra de Cleveland, Orquestra Simfònica de San Francisco, Orquestra Simfònica de Pittsburgh, Orquestra Simfònica de Seattle, Tonhalle-Orchester Zürich, Filharmònica d'Estrasburg, Filharmònica de Lieja, Orquestra Simfònica de Stavanger i Musikkollegium Winterthur. Així mateix, tornarà amb la Filharmònica de Rotterdam, la Filharmònica de Londres, la Reial Orquestra Filharmònica de Liverpool, la Simfònica de Düsseldorf, la HR-Sinfonieorchester, l'Orquestra Nacional de França i la Simfònica de Galícia, i farà gires amb l'Orquestra Nacional d'Espanya per Sud-amèrica i amb la Filharmònica Txeca, sota la direcció de Bitxkov, pel Japó i Europa.

Va néixer a Madrid el 1991 en una família de músics. Als tretze anys va ingressar a la prestigiosa Escola Superior de Música Reina Sofia per estudiar amb Natalia Xakhovskaia, després va completar els estudis a l'Acadèmia Kronberg amb Frans Helmerson i va esdevenir membre de la Fundació Anne-Sophie Mutter.

Toca l'Stradivarius «Archinto» de 1689 gràcies a la generosa cessió a perpetuïtat d'un membre de la Stretton Society.

Orquestra Filharmònica Txeca

L'Orquestra Filharmònica Txeca, amb 127 anys d'existència, va oferir el seu primer concert —un programa Dvořák dirigit pel mateix compositor— a la Sala Rudolfinum el 4 de gener de 1896. L'Orquestra, que es distingeix per les seves interpretacions de compositors txecs, té una relació especial amb Brahms, Txaikovski i Mahler, qui va dirigir l'Orquestra en l'estrena mundial de la seva *Setena simfonia* el 1908.

La seva història reflecteix tant la seva ubicació al cor d'Europa com la turbulenta història política del país, per al qual *Má vlast* (La meua pàtria) de Smetana ha esdevingut tot un símbol. El 1945, el director titular Rafael Kubelík va dirigir l'obra com un «concert d'agraïment» pel recent alliberament de Txecoslovàquia i també la va escollir per celebrar les primeres eleccions lliures del país el 1990. El novembre de 2020, per commemorar el trentè aniversari de la Revolució de Vellut, el seu director titular, Semion Bitxkov, va dirigir el cicle complet per llançar una nova sèrie anual de concerts. El concert Revolució de Vellut de 2022 va ser dirigit per Sir Simon Rattle, qui, juntament amb Magdalena Kožená, va ser artista resident la temporada 2022-2023.

Aquesta mateixa filosofia es manté encara avui. A més d'impulsar l'Orquestra Juvenil de la Filharmònica Txeca, l'Acadèmia Orquestral i el Premi Jiří Bělohlávek per a joves músics, s'ha compromès amb més de quatre-centes escoles que porten estudiants al Rudolfinum per escoltar concerts i participar en classes magistrals. Un inspirador programa de música i cant, dirigit per la cantant Ida Kellarová, per a les extenses comunitats gitanes de la República Txeca i Eslovàquia ha ajudat moltes famílies. A més d'un intercanvi educatiu anual amb la Royal Academy of Music de Londres, durant la pandèmia l'Orquestra va oferir set concerts benèfics que es van retransmetre en directe per recaptar fons per a hospitals, organitzacions benèfiques i professionals sanitaris.

Defensora de la música de Martinů i Janáček, les obres de compositors txecs continuen sent l'ànima de l'Orquestra. Amb l'impuls de Semion Bitxkov a l'inici de la seva etapa com a director, nou compositors txecs i cinc d'internacionals —Detlev Glanert, Julian Anderson, Thomas Larcher, Bryce Dessner i Thierry Escaich— van compondre obres perquè les estrenés l'Orquestra; a més, el 2014, Jiří Bělohlávek (director titular entre 2012 i 2017) va endegar un Concurs Anual de Joves Compositors.

Notes al programa

A. DVOŘÁK. CONCERT PER A VIOLONCEL

El 1892, Antonin Dvořák, la seva esposa i els seus dos fills desembarcaven al port de Nova York. En aquesta ciutat Dvořák va conèixer Jeanette Thurber, una dama de l'alta societat que uns anys abans havia fundat un conservatori i buscava un músic de prestigi per dirigir-lo. Va escriure a Dvořák oferint-li el lloc, amb un salari anual de 15.000 dòlars, quantitat sorprenent per a l'època i per al mateix Dvořák, qui, si bé al principi va tenir dubtes, va acabar acceptant després dels assenyats consells de la seva esposa. Per a ell, treballar allí arran de terra li possibilitava conèixer gent allunyada de la vella Europa i descobrir l'autèntica música americana. Al cap de poques setmanes d'arribar va dirigir un concert al Carnegie Hall, inaugurat un any abans. La primavera de 1893, Dvořák va escriure la popular *Simfonia núm. 9, «Del Nou Món»*, per encàrrec de la Filharmònica de Nova York, i l'estiu, a Iowa, el *Quartet americà* i el *Quintet de corda en mi menor*. És a dir, músiques de maduresa en sentit estricte, a les quals aviat va afegir un altre gran èxit. A la primavera de 1895 va escoltar un concert per a violoncel d'un tal Victor Herbert, un violoncel·lista i autor de cançons com ara *Indian Summer*, que al nostre país va immortalitzar Elena Francis en el seu inefable consultori radiofònic. Aquest concert va servir d'inspiració a Dvořák per escriure el *Concert per a violoncel en si menor*. El concert, al qual va retre homenatge Johannes Brahms, és en el seu gènere una de les peces més belles i perfectes de tot el repertori.

Una de les constants més repetides en les grans obres orquestrals de Dvořák és l'abundància de materials temàtics d'altíssima efectivitat expressiva. Tot just començar el concert, aquest fet es posa de manifest en els dos temes que conformaran el primer moviment, *Allegro*, i molt abans que ens assabentem que ens disposem a escoltar un concert i no pas una altra cosa. El primer, una preciosa melodia d'origen brahmsià, és exposat pel clarinet i amplificat per l'orquestra fins a assolir una dimensió quasi solemne. Sobre el misteriós segon tema, plantejat per la trompa, emergeixen les primeres figures sonores emeses pel violoncel solista sobre llargs i poderosos acords arpeggiats. Ja no n'hi ha dubte: aquí hi haurà un duel important. Perquè tots els recursos del violoncel es posaran en joc recorrent la gamma que va des de l'intimisme més delicat fins a l'exposició virtuosística sense condicions. El desenvolupament del moviment sencer esdevé una espectacular prova de força entre l'eloqüència sonora de l'orquestra i les sostingudes fins al límit frases del solista. El moment més emocionant es produeix en el *Molto sostenuto*, ancorat per la flauta en un segon pla conversant amb el protagonista. Aquest petit joc de miralls es prolongarà amb la resta dels instruments de fusta.

El segon moviment, *Adagio ma non troppo*, torna a ser bitemàtic, però aquí el contrast és molt més notori. En el primer tema, protagonitzat per oboè, clarinet i fagot, jugant amb el violoncel en llargues frases fortament ornamentades i de caràcter ritual, Dvořák respon amb un cop d'autoritat orquestral quasi majestàtica. L'efecte és colossal. Aquest joc es repetirà de nou en una altra tonalitat, abans que el solista i la flauta estableixin un nou i commovedor diàleg que deixa escapar el violoncel de tant en tant cap a la solitud. Són com petites cadències. La música es va esvaïnt de manera serena, desposseïda de qualsevol índici de brillantor, morint en la seva pròpia intimitat.

L'*Allegro moderato* final és una complexa desfilada d'opcions. Comença amb un ritme de marxa sobre el qual les trompes emeten el tema principal, que després recull literalment el solista, en desenvolupament amb l'orquestra. A aquest cor de sons superposats aviat s'afegirà un segon i passatger motiu, que esdevindrà una melodia amable a la celebració de la qual s'unirà un nou tema, aquesta vegada en el clarinet. El conjunt evoluciona vers un clima virtuosístic fins a un altre cop de l'orquestra, que recupera el segon tema. Ara hi ha un record del segon moviment, i després, del tema principal. El solista torna al monòleg interior continu amb el qual sembla estar bregant tota l'estona, abans de la darrera reaparició de la fanfàrria de trompes. La coda, un tènue i prolongat so, deixa escoltar un tema del primer moviment, mentre que el solista entona un abstret cant final. Però no; aquest final no seria de Dvořák: l'orquestra arrenca furiosament i ho clou tot de manera tallant i definitiva.

Pedro González Mira

A. DVOŘÁK. SIMFONIA NÚM. 9, «DEL NOU MÓN»

Jeannette Thurber somiava en la creació d'un vertader art musical americà i pretenia que el compositor transmetés als joves músics estatunidencs les fórmules per integrar la identitat musical del país a les seves partitures, tal com ho havia fet el txec amb la seva música. El setembre de 1892 Dvořák va arribar a Nova York i va començar a exercir com a professor.

En les melodies negres d'Amèrica descobreixo tot el que cal per a una gran i noble escola musical. [...] Tinc la intenció de fer tot el que em sigui possible per cridar l'atenció sobre l'esplèndid tresor melòdic que té aquest país. [...] Aquests bells i variats temes són productes de la terra.

Sota aquesta premissa, Dvořák va decidir escriure una obra per orientar els seus deixebles americans vers aquest patrimoni natiu que constituïen les melodies dels

indis nord-americans, les tonades i danses criolles o els espirituals negres. Així, entre els mesos de gener i maig de 1893, va compondre la *Símfonia núm. 9 en mi menor*, op. 95, coneguda com a *Símfonia del Nou Món*.

Malgrat que l'esperit global de la peça és essencialment europeu i eslau, també s'hi detecten influències americanes: «He escrit els temes adaptant-los a les particularitats de la música dels negres o dels pellrogos i [...] els he desenvolupat mitjançant els recursos del ritme, de l'harmonia, del contrapunt i dels colors de l'orquestra moderna». L'*Adagio – Allegro molto* comença amb una introducció lenta en què ja es mostra l'exuberant colorit orquestral de l'obra. El tema principal, èpic i llegendari, fa la seva aparició amb la melodia arpegiada, expansiva i sincopada de la trompa. Aquest motiu és el material musical principal de tota la simfonia, ja que apareixerà en els quatre moviments. El segon tema ens proposa una dolça dansa pastoral, mentre que el tercer recorre a una melodia de caràcter folklòric que exposa la flauta. Aquest darrer ens recorda l'espiritual afroamericà *Swing Low, Sweet Chariot*, que Dvořák coneixia bé.

El famós *Largo* s'inspira en *La cançó de Hiawatha* (1855) de Longfellow, un poema narratiu que entrelaça diverses tradicions mitològiques dels indis nord-americans. L'inici, en forma de coral dels instruments de vent-metall, ens posa en antecedents de l'espiritualitat del moviment, que continua amb la icònica melodia que desplega el corn anglès imitant els espirituals negres i les cançons natives americanes. El compositor va escollir aquest instrument perquè el seu timbre li recordava la veu del seu principal informador respecte a les cançons de plantació del sud, el baríton afroamericà Harry Burleigh. Aquesta melodia original de Dvořák s'ha fet molt popular cantada amb el text *Goin' home*.

El *Molto vivace* conté, de nou, referències programàtiques a un altre passatge de *La cançó de Hiawatha*. Després de la claríssima picada d'ullet inicial a l'*scherzo* de la *Símfonia núm. 9* de Beethoven, el compositor convoca una dansa tribal impetuosa que deixarà pas a un tema bucòlic més pausat i al Trio central escrit en forma de ball folklòric europeu. Finalment, l'*Allegro con fuoco* final és una síntesi dels components temàtics de tota l'obra. Després d'una introducció apocalíptica en *crescendo*, apareix el monolític tema principal d'aquesta última secció anunciat per trompeta i trompa, disseny que ha esdevingut un altre dels senyals d'identitat de la partitura. La immensitat orquestral que genera aquesta simfonia es dilueix amb una nota tinguda que s'extingeix progressivament, com a símbol de l'enorme influència que ha exercit aquesta partitura universal.

Eva Sandoval

Perquè
vols

vibrar **d'emoció**
amb tots els sentits

LA VANGUARDIA

DEGUSSA: LA FORMA MÁS SENCILLA DE INVERTIR EN METALES PRECIOSOS

El oro está considerado desde hace 6.000 años la moneda más fuerte, algo que lo convierte en una inversión sólida y tangible. El nombre de Degussa es sinónimo de metales preciosos en todo el mundo. Somos la mayor empresa de metales preciosos en Europa, que trabaja independientemente de los bancos, y estamos a su disposición para asesorarle y ayudarle a crear su cartera personal de lingotes y monedas. Todas las barras de Degussa están certificadas por la LBMA y disponen de un número ISIN, permitiendo su incorporación en una cartera de inversión. También le ofrecemos cajas de seguridad en alquiler, en las que podrá guardar su inversión.

Para más información
y tienda online, visite:

DEGUSSA-MP.ES

PUNTO DE VENTA:

CALLE DE VELÁZQUEZ 2
28001 MADRID
TELÉFONO: +34 91 19 82 900

MIEMBROS DE:

Degussa
METALES PRECIOSOS.

MADRID | ZÚRICH | GINEBRA | FRÁNCFORT | LONDRES

CUINA OBERTA tots els dies de 13h a 00h

**RESTAURANT OFICIAL DEL
BCNCLASSICS**

VINE A SOPAR AMB LA TEVA ENTRADA DEL CONCERT I ET CONVIDEM A UNA COPA DE CAVA

@7Portes

www.7portes.com

Passeig Isabel II, 14
08003 Barcelona

reserves@7portes.com
Tlf. 93 319 30 33

FESTIVAL
PERELADA

EDICIÓ PASQUA
2024

© Pedro Almodóvar

30 MARÇ · 22:30h

ESGLÉSIA DEL CARME

COR I ORQUESTRA DE L'ÒPERA REIAL DE VERSALLES

CHARPENTIER / COUPERIN

Chloé de GUILLEBON, direcció musical
Lili AYMONINO i Johanna AMZAL, sopranos

La majestuositat de Versailles viatja a Peralada amb els mestres
Charpentier i Couperin i les joves revelacions franceses.

Chloé de GUILLEBON

COR I ORQUESTRA DE L'ÒPERA REIAL DE VERSALLES

Del 28 al 30 de març, consulta la resta de la programació:
festivalperalada.com · T. 902 374 737

28.10.24

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Setena de Mahler i Lisa Batiashvili

04.12.24

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Carmina Burana i Orfeo Donostiarra

11.12.24

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Händel: Música aquàtica & Reials focs d'artifici

23.01.25

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Rèquiem de Mozart Bach Collegium Japan

02.02.25

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Els 12 violoncel·listes de la Filharmònica de Berlín

13.02.25

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Midori i La consagració de la primavera

06.03.25

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Evgeni Kissin

03.04.25

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Serena Sáenz Pablo Sainz-Villegas

29.04.25

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Patricia Kopatchinskaja & Friends

10.05.25 GRAN TEATRE DEL LICEU

11.05.25 PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Gustavo Dudamel London Symphony Orchestra

Cicle BCN Clàssics 23/24

Organitzen:

Amb el suport de:

Col·laboren:

idealista

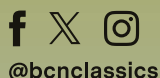
Mitjans oficials:

Troba'ns a:

Enamorats, 35
08013 Barcelona

www.bcnclassics.cat
contacte@bcnclassics.cat
93 342 61 75

GAUDIM LA MÚSICA EN SILENCI

MOLTES GRÀCIES!

